

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 807

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 20 septembrie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
50.	— Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	23.	— Circulară privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei începând cu perioada de aplicare 24 august—23 septembrie 2018.....
	2		3
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
157.	— Ordin al directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat privind actualizarea Catalogului național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC, versiunea mai 2014	Decizia nr. 54 din 25 iunie 2018 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	4–11
	2	ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
1.379.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea art. 5 din anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 125/2017 pentru aprobarea Procedurii privind recepția studiilor pedologice și agrochimice care stau la baza întocmirii planului de fertilizare și a stabilirii măsurilor agropedoameliorative, necesare realizării amenajamentelor pastorale ale suprafețelor de pajiști permanente	440.	— Hotărâre pentru aprobarea modelelor ștampilelor care vor fi folosite la referendumul național pentru revizuirea Constituției din 6 și 7 octombrie 2018, precum și a normativelor privind numărul ștampilelor cu mențiunea „VOTAT” .....
	3		12–14
		441.	— Hotărâre pentru aprobarea modelului timbrului autocolant care va fi folosit la referendumul național pentru revizuirea Constituției din 6 și 7 octombrie 2018 .....
			15

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților

În temeiul prevederilor art. 41 alin. (4) și art. 43 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.045 din 23 decembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Dan Vîlceanu, aparținând Grupului parlamentar al PNL, trece de la Comisia pentru buget, finanțe și

bănci la Comisia pentru muncă și protecție socială, în calitate de membru;

— domnul deputat Romeo Florin Nicoară, aparținând Grupului parlamentar al PNL, trece de la Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport la Comisia pentru buget, finanțe și bănci, în calitate de membru.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 septembrie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CARMEN-ILEANA MIHĂLCESCU

București, 19 septembrie 2018.
Nr. 50.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

OFICIUL REGISTRULUI NAȚIONAL AL INFORMAȚIILOR SECRETE DE STAT

ORDIN

privind actualizarea Catalogului național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC, versiunea mai 2014

În temeiul:

— art. 1 alin. (4) lit. b) și art. 3 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 153/2002 privind organizarea și funcționarea Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, aprobată prin Legea nr. 101/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 55 alin. (1) din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009,

directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Catalogul național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC, versiunea mai 2014, aprobat prin Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 34/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 12 mai 2014, denumit în continuare *Catalog*, se actualizează cu versiunea septembrie 2018.

(2) Catalogul prevăzut la alin. (1), versiunea septembrie 2018, se publică pe site-ul Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat și se actualizează periodic.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 131/2018 privind actualizarea Catalogului național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC versiunea mai 2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 23 mai 2018, se abrogă.

Art. 4. — Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat,

Marius Petrescu

București, 7 septembrie 2018.
Nr. 157.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**pentru modificarea art. 5 din anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 125/2017 pentru aprobarea Procedurii privind recepția studiilor pedologice și agrochimice care stau la baza întocmirii planului de fertilizare și a stabilirii măsurilor agropedoameliorative, necesare realizării amenajamentelor pastorale ale suprafețelor de pajiști permanente**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 292.811/2018 al Direcției Îmbunătățiri Funciare și Fond Funciar, în temeiul art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 5 din anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 125/2017 pentru aprobarea Procedurii privind recepția studiilor pedologice și agrochimice care stau la baza întocmirii planului de fertilizare și a stabilirii măsurilor agropedoameliorative, necesare realizării amenajamentelor pastorale ale suprafețelor de pajiști permanente, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 8 mai 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

„Art. 5. — (1) În situația în care, în cadrul Sistemului național de monitorizare sol-teren pentru agricultură, pe o suprafață de pajiște permanentă au fost realizate studii pedologice și sunt în vigoare, acestea se pun la dispoziția DAJ fără plată.

(2) Studiile pedologice și agrochimice necesare întocmirii amenajamentelor pastorale se realizează pe suprafețele de pajiște permanentă, conform metodologiei în vigoare.

(3) Studiile pedologice și agrochimice necesare întocmirii amenajamentelor pastorale realizate pentru suprafețele de pajiști permanente, inclusiv pentru suprafețele de pajiști permanente situate în zone eligibile pentru plăți de agromediu și climă, vor fi elaborate cu recomandări referitoare la utilizarea fertilizanților, a substanțelor de protecție a plantelor, precum și la pășunat.

(4) În cazul pajiștilor permanente situate în zone eligibile pentru plăți de agromediu și climă, recomandările referitoare la utilizarea fertilizanților, a substanțelor de protecție a plantelor, precum și la pășunat vor fi elaborate astfel încât acestea să fie complementare cerințelor specifice măsurii de agromediu și climă, pe perioada derulării acesteia, fără a depăși recomandările maxime prevăzute în cadrul măsurii.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

București, 18 septembrie 2018.
Nr. 1.379.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei începând cu perioada de aplicare 24 august—23 septembrie 2018**

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 15, 16 și 17 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 august—23 septembrie 2018, rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei este de 0,16% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 17 septembrie 2018.
Nr. 23.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 54

din 25 iunie 2018

Dosar nr. 807/1/2018

Ionel Barbă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului

Rodica Florica Voicu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Daniel Gheorghe Severin — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Claudia Marcela Canacheu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Angelica Denisa Stănișor — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Luiza Maria Păun — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Andreea Marchidan — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Gheza Attila Farmathy — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Ana-Hermina Iancu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul sesizării este constituit conform dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și ale art. 27⁴ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul Î.C.C.J.*).

Ședința este prezidată de domnul judecător Ionel Barbă, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă domnul Aurel Segărceanu, magistrat-asistent la Secțiile Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul Î.C.C.J.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.362/117/2017, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„1. Dacă Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, reprezentând dreptul comun în materia contenciosului administrativ, este aplicabilă litigiilor de funcție publică vizând stabilirea/acordarea drepturilor salariale, din perspectiva necesității parcurgerii procedurii

prealabile, în raport cu prevederile art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele statuate în Decizia nr. 9 din 29 mai 2017¹ pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, respectiv în măsura în care legea specială care reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice nu prevede parcurgerea unei proceduri prealabile pentru anumite categorii de drepturi salariale, neprevăzând explicit nici vreo excepție cu privire la acestea de la regula generală reglementată de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, este obligatoriu ca, anterior sesizării instanței, funcționarul public să parcurgă procedura prealabilă?

2. Dacă omisiunea parcurgerii procedurii prealabile, în termenele și în condițiile prevăzute de art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, respectiv Legea nr. 554/2004, după caz, împotriva actelor administrative ai căror beneficiari sunt funcționarii publici, prin care li s-au stabilit anterior drepturi salariale, definitivează aceste drepturi salariale stabilite prin deciziile de salarizare, consecința acestei definitivări fiind aceea că funcționarii publici nu vor mai putea solicita ulterior obligarea angajatorului, pe o altă cale judiciară, la acordarea altor drepturi salariale în afara celor stabilite în aceste decizii de salarizare, indiferent dacă actul de stabilire a drepturilor salariale face sau nu referire la componenta salarială pretinsă?”

Magistratul-asistent prezintă referatul, arătând că la dosar au fost depuse jurisprudența și punctele de vedere ale instanțelor naționale cu privire la chestiunile de drept supuse dezlegării, răspunsul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și raportul întocmit de judecătorul-raportor, act comunicat părților, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept ce fac obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 1 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.362/117/2017, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarele chestiuni de drept:

„1. Dacă Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 554/2004*),

¹ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 988 din 13 decembrie 2017.

reprezentând dreptul comun în materia contenciosului administrativ, este aplicabilă litigiilor de funcție publică vizând stabilirea/acordarea drepturilor salariale, din perspectiva necesității parcurgerii procedurii prealabile, în raport cu prevederile art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 284/2010*), art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014*), precum și cu cele statuate în Decizia nr. 9 din 29 mai 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, respectiv în măsura în care legea specială care reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice nu prevede parcurgerea unei proceduri prealabile pentru anumite categorii de drepturi salariale, neprevăzând explicit nici vreo excepție cu privire la acestea de la regula generală reglementată de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, este obligatoriu ca, anterior sesizării instanței, funcționarul public să parcurgă procedura prealabilă?

2. Dacă omisiunea parcurgerii procedurii prealabile, în termenele și în condițiile prevăzute de art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, respectiv Legea nr. 554/2004, după caz, împotriva actelor administrative ai căror beneficiari sunt funcționarii publici, prin care li s-au stabilit anterior drepturi salariale, definitivează aceste drepturi salariale stabilite prin deciziile de salarizare, consecința acestei definitivări fiind aceea că funcționarii publici nu vor mai putea solicita ulterior obligarea angajatorului, pe o altă cale judiciară, la acordarea altor drepturi salariale în afara celor stabilite în aceste decizii de salarizare, indiferent dacă actul de stabilire a drepturilor salariale face sau nu referire la componenta salarială pretinsă?”

II. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investirii instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

A. Hotărârea instanței de fond

2. Prin acțiunea înregistrată la data de 20 februarie 2017, pe rolul Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, reclamanta, persoană fizică, în contradictoriu cu pârâta Casa Județeană de Pensii Cluj, a solicitat anularea Deciziei nr. 204 din 29.12.2016, emisă de pârâtă, obligarea acesteia la emiterea unei noi decizii, prin care drepturile salariale să îi fie acordate începând cu data de 9.04.2015, la calcularea și plata diferențelor de drepturi salariale convenite, începând cu 9.04.2015, și actualizate cu coeficientul de inflație până la data efectivă a plății, și cu dobânda legală corespunzătoare, începând cu 9.04.2015, până la data plății.

3. În motivare, reclamanta, având calitatea de funcționar public în cadrul autorității pârâte, a arătat, în esență, că a fost destinatară Deciziei nr. 166 din 18.12.2015, prin care i s-a acordat o majorare a salariului brut cu 10%, conform dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2015 (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/2015*).

4. Ulterior a fost emisă Decizia nr. 204 din 29.12.2016, contestată, prin care s-a stabilit că, începând cu data de 20.12.2016, reclamanta va fi salarizată la nivelul maxim al salariului de bază, conform funcției, gradului/treptei, gradației, vechimii în funcție/specialității deținute, de la aceeași dată beneficiind de sporul de condiții vătămătoare aferent.

5. Împotriva acestei din urmă decizii, reclamanta a formulat contestație, criticând-o sub aspectul datei de la care i-au fost acordate drepturile salariale, motivat de faptul că actele normative pe care se fundamentează decizia contestată au intrat în vigoare încă din luna august 2016, iar decizia anterioară de salarizare, emisă în baza acelorași acte normative, are ca dată de aplicare 1.08.2016.

6. Prin răspunsul formulat la această contestație, cu nr. 15 din 19.01.2017, pârâta a comunicat reclamantei că, începând cu data de 1.08.2016, ca urmare a emiterii Deciziei nr. 81 din 19.09.2016 de majorare a salariului de bază, a beneficiar de majorarea salariului de bază în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015*), prin Nota Direcției Management resurse umane nr. H.3.857/05.09.2016 stabilindu-se nivelul maxim al salariului de bază pentru fiecare funcție publică, grad/treaptă, gradație din cadrul caselor teritoriale de pensii. A mai arătat pârâta că la nivelul caselor teritoriale de pensii au intervenit modificări în sens crescător ale nivelului maxim al salariului de bază, astfel că s-a procedat la actualizarea grilei de salarizare, reclamantei fiindu-i emisă Decizia nr. 204 din 29.12.2016, cu drepturi de acordare începând cu data de 20.12.2016.

7. Prin Sentința nr. 4.760 din 14 septembrie 2017, Tribunalul Cluj a admis acțiunea formulată de reclamantă, a anulat Decizia nr. 204 din 29.12.2016 emisă de pârâtă și a obligat-o să emită o nouă decizie, în acord cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014, prin care drepturile salariale să îi fie acordate reclamantei începând cu data de 9.04.2015; totodată, a fost obligată pârâta la calcularea și plata diferențelor drepturilor salariale convenite, începând cu data de 9.04.2015, actualizate cu coeficientul de inflație, precum și la plata de daune-interese egale cu dobânda legală, începând din data de 9.04.2015 și până la data efectivă a plății.

8. Instanța de fond a reținut, în esență, că în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, conform cărora, în cursul anului 2015, quantumul salariilor, sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor etc. de care beneficiază personalul plătit din fondurile publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014, iar prin Legea nr. 71/2015, în vigoare începând cu data de 9.04.2015, s-a creat posibilitatea ca personalul încadrat în instituțiile și autoritățile publice, care avea un nivel al salariului de bază și al sporurilor mai mic decât cel stabilit la nivelul maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, să fie salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

B. Calea de atac exercitată împotriva hotărârii instanței de fond

9. Împotriva sentinței pronunțate de instanța de fond a formulat recurs pârâta, din cuprinsul încheierii de sesizare rezultând faptul că instanța de recurs, în temeiul art. 489 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, a invocat din oficiu inadmisibilitatea acțiunii din perspectiva obiectului cererii, respectiv a legalității sesizării instanței de fond, în raport cu împrejurarea că, pentru perioada cu privire la care se solicită obligarea pârâtului la plata drepturilor salariale, au fost emise decizii de salarizare care nu au fost atacate de reclamantă, conform datelor din dosar.

III. Dispozițiile legale supuse interpretării**10. Legea-cadru nr. 284/2010*:**

„Art. 30 — (1) Soluționarea contestațiilor în legătură cu stabilirea salariilor de bază individuale, a sporurilor, a premiilor și a altor drepturi care se acordă potrivit prevederilor prezentei legi este de competența ordonatorilor de credite.

(2) Contestația poate fi depusă în termen de 15 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință a actului administrativ de stabilire a drepturilor salariale, la sediul ordonatorului de credite.

(3) Ordonatorii de credite vor soluționa contestațiile în termen de 10 zile lucrătoare.

(4) Împotriva măsurilor dispuse potrivit prevederilor alin. (1) persoana nemulțumită se poate adresa instanței de contencios administrativ sau, după caz, instanței judecătorești competente potrivit legii, în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării soluționării contestației în scris.”

11. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014*:

„Art. 11 — (1) Soluționarea contestațiilor în legătură cu stabilirea salariilor de bază, indemnizațiilor lunare de încadrare și a soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază care se acordă potrivit prevederilor prezentei legi este de competența ordonatorilor de credite.

(2) Contestația poate fi depusă în termen de 5 zile de la data luării la cunoștință a actului administrativ de stabilire a drepturilor salariale, la sediul ordonatorului de credite.

(3) Ordonatorii de credite soluționează contestațiile în termen de 30 de zile.

(4) Împotriva măsurilor dispuse potrivit prevederilor alin. (1) persoana nemulțumită se poate adresa instanței de contencios administrativ sau, după caz, instanței judecătorești competente potrivit legii, în termen de 30 de zile de la data comunicării soluționării contestației.”

* NOTĂ:

Dispozițiile legale citate la pct. 10 și 11 au fost abrogate, începând cu 1.07.2017, prin Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

12. Legea nr. 554/2004:**„Art. 7 — Procedura prealabilă**

(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia. (...)”

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

13. Părțile nu și-au exprimat punctul de vedere asupra cererii de sesizare.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea**A. Cu privire la admisibilitatea sesizării**

14. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite toate cerințele de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, arătând că:

— este legal investită cu soluționarea unei cereri de recurs, într-un litigiu având natura juridică a contenciosului administrativ-fiscal;

— sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este făcută de un complet din cadrul Curții de Apel Cluj, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță potrivit dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 554/2004 și art. 96 pct. 3 din Codul de procedură civilă;

— chestiunea de drept este una esențială pentru soluționarea litigiului, de lămurirea acesteia depinzând soluționarea pe fond a cauzei *pendinte* în care se ridică, deoarece, față de obiectul cauzei, de interpretarea raportului

dintre dispozițiile art. 30 din Legea nr. 284/2010 și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, pe de o parte, și cele ale Legii nr. 554/2004, pe de altă parte, depinde soluționarea pe fond a cauzei, respectiv stabilirea împrejurării dacă acțiunea reclamantei este admisibilă din perspectiva obiectului cererii;

— problema de drept enunțată este nouă, întrucât, în urma verificărilor din oficiu efectuate în acest sens, nu a fost identificată practică judiciară consistentă în materie, ulterioară pronunțării Deciziei în recursul în interesul legii nr. 9 din 29 mai 2017, care să conducă la concluzia că această chestiune a fost dezlegată jurisprudențial;

— cu privire la problema de drept invocată nu a fost identificată o jurisprudență conturată și constantă, astfel încât mecanismul cu funcție de prevenție al hotărârii prealabile să fie înlăturat, și nici o altă sesizare având ca obiect un recurs în interesul legii, în curs de soluționare.

B. Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării

15. Instanța de trimitere a apreciat că, în ceea ce privește litigiile privind funcția publică, indiferent de obiectul acțiunii privitoare la drepturi salariale (acordarea retroactivă a salariului, sporurilor și a altor categorii de drepturi în alte cuantumuri sau procente decât cele stabilite prin deciziile de salarizare, obligarea la recunoașterea unor drepturi salariale care nu sunt cuprinse în deciziile de salarizare, acordarea drepturilor salariale de la o dată anterioară celei de la care s-au acordat etc.), dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, art. 30 din Legea nr. 284/2010 și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 se impun a fi interpretate în sensul că:

a) În ipoteza în care legea specială care reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice nu prevede parcurgerea unei proceduri prealabile pentru anumite categorii de drepturi salariale, nefiind prevăzută explicit nici vreo excepție cu privire la aceste drepturi salariale de la regula generală reglementată de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, devine aplicabil dreptul comun în materia contenciosului administrativ, atât din perspectiva parcurgerii procedurii prealabile, cât și din perspectiva obiectului cererii.

16. Astfel, Legea nr. 554/2004 este aplicabilă litigiilor de funcție publică vizând stabilirea/acordarea drepturilor salariale, în sensul că este obligatoriu ca, anterior sesizării instanței, funcționarul public să parcurgă procedura prealabilă, fie că aceasta este prevăzută de legea specială, respectiv art. 30 din Legea nr. 284/2010 și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, fie că este prevăzută de Legea nr. 554/2004, iar obiectul cererii de chemare în judecată trebuie să se încadreze în limitele stabilite de art. 8 din această din urmă lege.

b) Omisiunea parcurgerii procedurii prealabile, în termenele și în condițiile prevăzute de dispozițiile legale supuse interpretării, împotriva actelor administrative ai căror beneficiari sunt funcționarii publici, prin care li s-au stabilit anterior drepturi salariale, definitivează aceste drepturi salariale stabilite prin deciziile de salarizare, consecința acestei definitivări fiind aceea că funcționarii publici nu vor mai putea solicita ulterior obligarea angajatorului, pe o altă cale judiciară, la acordarea altor drepturi salariale în afara celor stabilite prin aceste decizii de salarizare, indiferent dacă actul de stabilire a drepturilor salariale face sau nu referire la componenta salarială pretinsă.

17. În susținerea acestei interpretări, instanța de trimitere a reținut, cu titlu de principiu, că procedura prealabilă (recurs grațios) este obligatorie în materia contenciosului administrativ, reprezentând o condiție de exercitare a dreptului la acțiune, abordare susținută atât de doctrină, cât și de jurisprudența constantă în această materie.

18. Astfel, din perspectiva obiectului acțiunii sunt relevante dispozițiile art. 8 din Legea nr. 554/2004, prin care legiuitorul a determinat limitele obiectului acțiunii judiciare în contencios administrativ, arătând că se poate adresa instanței persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumit de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit un răspuns în termenul prevăzut la art. 7 alin. (4), în vederea anulării actului, reparării pagubei cauzate și, eventual, acordării de daune morale; de asemenea se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept al său, recunoscut de lege, prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a cererii.

19. Fiind stabilită această regulă în actul normativ care constituie dreptul comun în materia contenciosului administrativ, excepțiile nu pot fi stabilite decât tot de legiuitor, prin reglementări explicite în sensul caracterului derogator al normelor speciale, menționi explicite care nu se regăsesc în legile de salarizare analizate, astfel că, în măsura în care, pentru anumite drepturi salariale care exced salariului de bază (sporuri, compensații, ajutoare), nu este prevăzută parcurgerea unei proceduri prealabile în legile de salarizare, devin aplicabile dispozițiile de drept comun în materie, respectiv Legea nr. 554/2004, care reglementează o procedură prealabilă obligatorie și un obiect specific acțiunii în contencios administrativ.

20. Analizând conținutul dispozițiilor art. 30 din Legea nr. 284/2010 și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit, prin Decizia nr. 9 din 29 mai 2017 pronunțată în recursul în interesul legii, că, dacă în legile-cadru se poate contesta, în procedura specială, salariul de bază, dar și sporurile, premiile, alte drepturi salariale acordate prin lege, potrivit actelor normative anuale de salarizare, se contestă la ordonatorul de credite doar salariile de bază/de încadrare stabilite de acesta. Instanța supremă a mai reținut că dispoziția cu aplicare generală nu instituie o procedură prealabilă, în sensul Legii nr. 554/2004, întrucât nu este urmată de o acțiune în contencios administrativ.

21. Instanța de trimitere a apreciat că toate considerentele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție în Decizia nr. 9 din 29 mai 2017 pronunțată în recursul în interesul legii vizează materia litigiilor de muncă, analiza din considerentele deciziei raportându-se la prevederile de drept comun din materia Codului muncii care, spre deosebire de Legea nr. 554/2004, nu prevede obligativitatea parcurgerii unei proceduri prealabile.

22. Curtea de Apel Cluj a apreciat că cele statuate în considerentele Deciziei instanței supreme nr. 9 din 29 mai 2017 nu pot fi aplicate *tale quale* în litigiile de funcție publică, în aceste litigii analiza instanțelor trebuind să se raporteze la dispozițiile de drept comun în această materie.

23. A susținut instanța de trimitere că referirea pe care Înalta Curte de Casație și Justiție o face în analiza sa, în cuprinsul deciziei sus-menționate, la prevederile art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 188/1999), precum și la Legea nr. 554/2004, nu este de natură să conducă la o altă concluzie, întrucât aceste texte legale au fost avute în vedere în analiza comparată a dispozițiilor legale care reglementează categoriile de personal salarizat din venituri publice, pentru a se evidenția prevederile legale aplicabile litigiilor de dreptul muncii, nefiind analizate dispozițiile legale mai sus arătate din perspectiva litigiilor de funcție publică.

24. Concluzionează instanța de trimitere că Decizia nr. 9 din 29 mai 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în recursul în interesul legii nu înlătură de la aplicare Legea nr. 554/2004.

25. De altfel, se arată în punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea, cererea de obligare retroactivă a angajatorului la acordarea altor drepturi salariale decât cele stabilite în deciziile de salarizare, în absența unei solicitări anterioare sau concomitente de anulare a actului administrativ prin care au fost acestea stabilite, apare ca fiind inadmisibilă din perspectiva obiectului specific litigiilor de contencios administrativ, care, potrivit reglementării cuprinse în art. 8 din Legea nr. 554/2004, nu poate consta decât în anularea, în tot sau în parte, a actului administrativ vătămător, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale, precum și, în ipotezele nesoluționării în termen sau refuzului nejustificat de soluționare a cererii, în obligarea la soluționarea cererii.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

26. Prin Decizia nr. 9 din 29 mai 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a admis sesizarea formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și a stabilit că:

„În interpretarea unitară a dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 330/2009, art. 30 din Legea nr. 284/2010, art. 7 din Legea nr. 285/2010 și a art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, dispozițiile legale nu instituie o procedură prealabilă sesizării instanțelor din cadrul jurisdicției muncii cu acțiuni având ca obiect obligarea angajatorilor la plata, în temeiul legii, a unor drepturi salariale care nu sunt recunoscute prin acte ale ordonatorilor de credite ori prin contracte individuale de muncă sau acte adiționale la acestea din urmă.

Respinge, ca inadmisibilă, solicitarea de a interpreta aceleași prevederi legale (în ipoteza unui răspuns că prevederile legale nu instituie o procedură prealabilă sesizării instanțelor din cadrul jurisdicției muncii) în sensul de a stabili dacă instanțele din cadrul jurisdicției muncii pot obliga angajatorii la plata, în temeiul legii, a unor drepturi salariale care nu sunt recunoscute prin acte ale ordonatorilor de credite sau prin contractele individuale de muncă ori prin acte adiționale la acestea din urmă.”

27. Următoarele considerente, reținute de instanța supremă în cuprinsul acestei decizii, prezintă relevanță în legătură cu obiectul sesizării supuse analizei de față:

„43. Din cele arătate rezultă că, dacă în legile-cadru se putea contesta, în procedura specială, salariul de bază, dar și sporurile, premiile, alte drepturi salariale acordate prin lege, potrivit actelor normative anuale de salarizare, se contestă la ordonatorul de credite doar salariile de bază/de încadrare stabilite de acesta.

44. Prin urmare, ar putea fi calificată ca fiind o procedură administrativă internă, obligatorie numai în situația în care angajatorul a emis un act de stabilire a salariului de bază, fixarea unui termen de contestare a acestuia fiind menită să confere siguranță actului intrat în circuitul civil.

45. Dacă angajatorul a emis și a comunicat decizia de stabilire a salariilor, salariatul trebuie să urmeze procedura specială obligatorie, statornicită de legile salarizării în vigoare la momentul respectiv.

46. De asemenea, angajații trebuie să urmeze procedura prealabilă atunci când sesizează instanța de contencios administrativ cu acțiuni ce au ca obiect anularea/revocarea/modificarea actelor administrative — comunicate — prin care angajatorii cărora li se aplică dispozițiile art. 34 din Legea nr. 330/2009, art. 30 din Legea nr. 284/2010, art. 7 din Legea nr. 285/2010 și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 au făcut încadrarea/reîncadrarea personalului plătit din fonduri publice și au stabilit drepturile salariale ce se acordă potrivit acestei încadrări/reîncadrări, respectiv au stabilit salariile de bază.

47. Rolul procedurii descrise în legile de salarizare este tocmai asigurarea posibilității ordonatorului de credite de a corecta rapid orice eroare în stabilirea salariilor.

48. Per a contrario, nu fac obiectul procedurii de contestare administrativă alte categorii de drepturi (sporuri, compensații, ajutoare) reglementate de lege, ce pot intra în venitul brut al salariatului, nerecunoscute de angajator, și nici eventualele solicitări de acordare retroactivă a oricărui drepturi salariale, pentru aceste situații este aplicabil dreptul comun care permite formularea unei acțiuni directe la instanța competentă a statua asupra litigiilor privind drepturile salariale pretinse de părți, recunoscute sau nu de ordonatorii de credite.

49. Prin urmare, atunci când pretențiile angajaților nu rezultă dintr-o încadrare/reîncadrare pretins nelegală, ci vizează obligarea angajatorului la plata unor drepturi salariale neacordate, precum și atunci când angajatorul nu a emis un act administrativ/act adițional la contractul individual de muncă ori actul respectiv nu a fost comunicat angajaților, admisibilitatea cererii de chemare în judecată cu care salariatul a investit instanța specializată în litigii de muncă nu este condiționată de parcurgerea procedurii prealabile.”

28. De asemenea, în jurisprudența Secției de contencios administrativ și fiscal a instanței supreme au fost identificate următoarele decizii², care fac aplicarea argumentelor și a distincțiilor corespunzătoare prevederilor legale aplicabile în ce privește chestiunile de drept invocate, argumente și distincții dezvoltate în considerentele Deciziei în interesul legii nr. 9 din 29 mai 2017: Decizia nr. 7.469 din 28 noiembrie 2013, Decizia nr. 3.271 din 16 septembrie 2014, Decizia nr. 784 din 24 februarie 2015, Decizia nr. 3.592 din 12 noiembrie 2015 și Decizia nr. 3.255 din 26 octombrie 2017.

29. Totodată, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele de judecată au comunicat jurisprudență și/sau puncte de vedere referitoare la chestiunile de drept supuse dezlegării, din analiza cărora se desprind următoarele orientări:

A. *Dispozițiile Legii nr. 554/2004 nu sunt aplicabile litigiilor de funcție publică* privind stabilirea drepturilor salariale, în ceea ce privește obligativitatea parcurgerii procedurii prealabile, dacă legile speciale care reglementează salarizarea personalului plătit din fondurile publice nu prevăd parcurgerea unei proceduri speciale, iar omisiunea parcurgerii acestei proceduri, în condițiile prevăzute de dispozițiile art. 30 din Legea nr. 284/2010 și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, împotriva actelor prin care s-au stabilit drepturi salariale, nu exclude posibilitatea ca funcționarii publici să solicite pe altă cale judiciară acordarea drepturilor respective.

30. S-au pronunțat, respectiv și-au exprimat opinia în acest sens, următoarele instanțe:

— curțile de apel Pitești (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — Decizia nr. 797 din 26 iunie 2017), Timișoara (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — Decizia nr. 42.417 din 24 noiembrie 2016), Ploiești (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — Decizia nr. 758 din 4 mai 2017), Oradea (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal), Galați (Secția contencios administrativ și fiscal), Brașov (Secția de contencios administrativ și fiscal — Decizia nr. 762 din 7 septembrie 2017) și Constanța (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — deciziile nr. 1.162 din 20 noiembrie 2017 și nr. 365 din 22 martie 2018);

— tribunalele Vrancea, Sibiu (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal), Hunedoara (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal), Neamț (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — Sentința nr. 1.234

din 22 noiembrie 2017), Bacău (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — Sentința nr. 249 din 1 martie 2018), Călărași, Giurgiu (Secția civilă — sentințele nr. 323 din 27 iunie 2017 și nr. 76 din 20 februarie 2018), Ialomița (Secția civilă — Sentința nr. 114 din 29 ianuarie 2018), Ilfov, Mehedinți (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — sentințele nr. 1.232 din 21 septembrie 2015 și nr. 2287 din 2 decembrie 2015), Dolj, Gorj (Secția contencios administrativ și fiscal), Olt, Galați (Secția contencios administrativ și fiscal — Sentința nr. 933 din 16 noiembrie 2017), Vaslui (Secția civilă — Sentința nr. 766 din 10 octombrie 2017), Prahova (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — sentințele nr. 1.273 din 15 iunie 2017, nr. 2.004 din 5 octombrie 2017 și nr. 2.873 din 4 decembrie 2017), Dâmbovița (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal — Sentința nr. 91 din 18 ianuarie 2017), Bihor (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal), Satu Mare (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal) și Neamț (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal).

31. În sprijinul acestei opinii au fost invocate următoarele argumente principale:

— parcurgerea procedurii prealabile prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, anterior sesizării instanței de contencios administrativ, în cazul litigiilor vizând acordarea/stabilirea drepturilor salariale ale funcționarilor publici, nu este obligatorie, întrucât dispozițiile art. 30 din Legea nr. 284/2010, respectiv ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, reglementează o procedură de contestare specială la organul emitent al actului administrativ individual care întrunește condițiile unei proceduri prealabile;

— în cazul neparcurgerii acestei proceduri de contestare speciale, prevăzută de dispozițiile legale sus-menționate, funcționarul public se poate adresa instanței de contencios administrativ doar pentru acordarea altor drepturi salariale decât cele indicate în aceste norme, respectiv care exced salariilor de bază, indemnizațiilor lunare de încadrare și soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază;

— în acord cu cele statuate în Decizia în interesul legii nr. 9 din 29 mai 2017, paragrafele 45 și 46, în ipoteza în care nemulțumirile salariatului vizează o decizie individuală a ordonatorului de credite, de încadrare în funcție și de stabilire a salariului, este obligatorie parcurgerea procedurii de contestare reglementate de art. 34 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare (*Legea-cadru nr. 330/2009*), art. 30 din Legea nr. 284/2010, art. 7 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare (*Legea nr. 285/2010*), respectiv art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, în funcție de actul normativ care a stat la baza stabilirii salariului de bază/încadrare/reîncadrare al cărui quantum este contestat;

— prin urmare, procedura specială prevăzută de lege este obligatorie atunci când acțiunea vizează obligarea angajatorului la plata unor drepturi salariale ce decurg dintr-o pretinsă încadrare/reîncadrare greșită, pretenția de i se acorda alte drepturi decât cele prevăzute în actul emis de angajator fiind condiționată de constatarea prealabilă a actului de încadrare/reîncadrare, deoarece deciziile de stabilire a salariilor personalului plătit din fonduri publice, care sunt necontestate în termen, rămân definitive și beneficiază de prezumția de legalitate și temeinicie;

— în situația solicitării unor drepturi salariale nerecunoscute de angajator s-a apreciat că această procedură administrativă internă nu mai este obligatorie, deoarece numai în situația în

² Nepublicate.

care angajatorul a emis un act de stabilire a salariului de bază/încadrare/reîncadrare și a fixat un termen de contestare a acestuia se pune în discuție menținerea actului intrat în circuitul civil și necontestat în termenul legal.

B. *Procedura prealabilă este obligatorie în materia contenciosului administrativ*, reprezentând o condiție de exercitare a dreptului la acțiune. În măsura în care legea specială care reglementează salarizarea personalului plătit din fondurile publice nu prevede parcurgerea unei proceduri prealabile pentru anumite categorii de drepturi salariale, nefiind prevăzută explicit nici vreo excepție cu privire la aceste drepturi salariale de la regula generală reglementată de dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, într-o astfel de ipoteză devine aplicabil dreptul comun în materia contenciosului administrativ, atât din perspectiva parcurgerii procedurii prealabile, cât și din perspectiva obiectului cererii.

32. Omisiunea parcurgerii procedurii prealabile, în termenele și condițiile prevăzute de textele legale aplicabile, împotriva actelor administrative ai căror beneficiari sunt funcționarii publici prin care li s-au stabilit anterior drepturi salariale, definitivează aceste drepturi salariale, stabilite prin deciziile de salarizare, consecința fiind aceea că funcționarii publici nu vor mai putea solicita, ulterior, obligarea angajatorului, pe o altă cale judiciară, la acordarea altor drepturi salariale, în afara celor stabilite în aceste decizii de salarizare, indiferent dacă actul de stabilire a drepturilor salariale face sau nu referire la componenta salarială pretinsă.

33. Această opinie este una izolată, fiind susținută de un număr restrâns de instanțe, și anume: curțile de apel Târgu Mureș (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal), Craiova (Secția de contencios administrativ și fiscal) și Alba Iulia și tribunalele București și Iași (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal), această din urmă instanță fiind și singura care a pronunțat o sentință în acest sens (Sentința nr. 603 din 12 aprilie 2018).

34. În sprijinul acestei opinii au fost invocate următoarele argumente principale:

— Legea nr. 554/2004 este aplicabilă litigiilor de funcție publică vizând stabilirea/acordarea drepturilor salariale, în sensul că este obligatoriu ca, anterior sesizării instanței, funcționarul public să parcurgă procedura prealabilă — fie că aceasta este prevăzută de legea specială, respectiv art. 30 din Legea nr. 284/2010 și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, fie de Legea nr. 554/2004 — iar obiectul cererii de chemare în judecată să se încadreze în limitele stabilite de art. 8 din Legea nr. 554/2004;

— în cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public, întrucât textul art. 109 din Legea nr. 188/1999 trimite generic la instanța de contencios administrativ, trimiterea se socotește a fi făcută la toate dispozițiile corespunzătoare ale Legii nr. 554/2004;

— așadar, contenciosul funcției publice se diferențiază de contenciosul de drept comun al muncii, chiar dacă raportul juridic de serviciu este un raport juridic atipic de muncă, întrucât regimul juridic de reglementare este diferit, atât sub aspectul dreptului material al celor două raporturi juridice, cât și sub aspect procesual;

— pe cale de consecință, din această perspectivă, pentru a stabili dacă instanța de contencios administrativ a fost legal sesizată cu un conflict ce are la bază drepturi salariale neacordate în baza unui raport juridic de serviciu, nu se urmează regulile specifice din materia de drept comun a jurisdicției muncii, ci regulile speciale procedurii contenciosului administrativ;

— or, în contenciosul administrativ, cererea privind recunoașterea unui drept sau a unui interes legitim și repararea pagubei cauzate, inclusiv a drepturilor salariale neacordate, este

subsecventă cererii îndreptate împotriva unui act administrativ tipic sau asimilat, în sensul dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) și art. 2 alin. (2) din Legea nr. 554/2004;

— prin urmare, în acord cu cele statuate în Decizia în interesul legii nr. 9 din 29 mai 2017, paragraful 49, atunci când pretențiile angajaților nu rezultă dintr-o încadrare/reîncadrare pretins nelegală, ci vizează obligarea angajatorului la plata unor drepturi salariale neacordate, precum și atunci când angajatorul nu a emis un act de încadrare/reîncadrare ori actul respectiv nu a fost comunicat angajaților, admisibilitatea cererii de chemare în judecată cu care salariatul a investit instanța nu este condiționată de parcurgerea procedurii prealabile prevăzute în legile de salarizare, dar, față de specificul contenciosului administrativ, trebuie să existe la dosar dovada că s-au adresat instituției și că au primit un răspuns negativ nejustificat de soluționare a cererii lor, în sensul celor prevăzute de art. 2 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 554/2004.

VII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

35. Prin Adresa nr. 970/C/1423/III-5/2018 din 10.05.2018, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problemele de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept

36. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din același cod, pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, propunându-se soluția respingerii sesizării.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

37. Examinând sesizarea, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunile de drept a căror dezlegare se solicită, constată următoarele:

38. Înainte de cercetarea în fond a chestiunilor de drept supuse dezlegării, Înalta Curte de Casație și Justiție trebuie să analizeze dacă sesizarea îndeplinește cerințele legale privind admisibilitatea mecanismului procedural în discuție, prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

39. Din cuprinsul dispozițiilor legale menționate, care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării, care trebuie îndeplinite cumulativ:

— existența unei chestiuni de drept; problema pusă în discuție trebuie să fie una veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite;

— chestiunea de drept să fie ridicată în cursul judecății în fața unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei; noțiunea de „soluționare pe fond” trebuie înțeleasă în sens larg, incluzând nu numai problemele de drept material, ci și pe cele de drept procesual, cu condiția ca de rezolvarea acestora să depindă în mod implicit modalitatea de dezlegare pe fond a cauzei;

— chestiunea de drept să fie nouă;

— chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat deja asupra problemei de drept în discuție.

40. Procedând la analiza admisibilității sesizării, se constată că Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată de un complet al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios

administrativ și fiscal, învestit cu soluționarea recursului formulat împotriva sentinței civile nr. 4760 din 14.09.2016, pronunțată de Tribunalul Cluj în Dosarul nr. 1.362/117/2017.

41. Având în vedere că decizia ce urmează a fi pronunțată în recurs, este una definitivă, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă, se constată că, în cauză, sunt îndeplinite parțial condițiile de ordin procedural prevăzute de art. 519 alin. (1) din același cod, respectiv cauza în care a fost formulată cererea de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile se află pe rolul unei curți de apel, iar aceasta este învestită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

42. Nu sunt, însă, îndeplinite condițiile privind noutatea chestiunii de drept supuse dezlegării și nestatuarea asupra acesteia de către Înalta Curte de Casație și Justiție, după cum se va arăta în continuare.

43. Astfel, așa cum s-a arătat constant în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, întrucât dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă nu definesc noțiunea de „noutate” și nici nu oferă criterii pentru conturarea acesteia, rămâne atributul Înaltei Curți de Casație și Justiție, sesizată cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, să decidă dacă chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită este nouă.

44. Pentru a conchide asupra noutății chestiunii de drept este necesar a se observa scopul legiferării acestei instituții procesuale a hotărârii prealabile, ca mecanism de unificare a practicii judiciare, anume acela de a preîntâmpina apariția unei practici neunitare (*control a priori*), spre deosebire de mecanismul recursului în interesul legii, care are menirea de a înlătura o practică neunitară deja intervenită în practica instanțelor judecătorești (*control a posteriori*).

45. Un act normativ recent adoptat sau recent intrat în vigoare are mai degrabă un potențial de a conține probleme noi de drept care ar fi susceptibile de a genera practică neunitară, decât un act normativ intrat în vigoare de mai mult timp. Cu toate acestea, nu se poate nega *de plano*, doar pe baza criteriului vechimii, că un act normativ mai vechi nu poate genera chestiuni noi de drept, întrucât este posibil ca o instanță să fie chemată să se pronunțe pentru prima dată asupra respectivei probleme de drept, după cum sunt posibile modificări sau completări ulterioare mai recente ale actului normativ, care să ridice probleme de interpretare.

46. Ca atare, caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor în urma unei interpretări adecvate, în timp ce opiniile jurisprudențiale izolate sau cele pur subiective nu pot constitui temei declanșator al mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile.

47. Orientarea majoritară a instanțelor de judecată spre o anumită interpretare a normelor analizate face ca, pe de o parte, chestiunea de drept supusă dezbaterii să își piardă caracterul de noutate, iar, pe de altă parte, ca problema de drept să nu mai prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme, prin pronunțarea unei hotărâri prealabile.

48. Or, așa cum rezultă din jurisprudența analizată la cap. VI, paragraful 28 și următoarele din prezenta decizie, chestiunile de drept a căror dezlegare se solicită prin pronunțarea unei hotărâri prealabile și-au clarificat înțelesul în practica și în opinia majoritară a instanțelor de judecată, inclusiv la nivelul Secției de

contencios administrativ și fiscal a instanței supreme, în sensul arătat acolo.

49. Neîndeplinită este și cerința ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept puse în discuție de instanța de trimitere.

50. Astfel, referindu-se la această condiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a apreciat, în jurisprudența³ sa, că modalitatea prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat asupra chestiunii de drept nu presupune numai pronunțarea unei decizii în recurs în interesul legii sau a unei hotărâri prealabile, textul art. 519 din Codul de procedură civilă având în vedere nu doar o hotărâre judecătorească obligatorie *erga omnes*, ci și una pronunțată într-un recurs în casație, în măsura în care aceasta a fost dată publicității de așa manieră încât să fie cunoscută de titularii unor asemenea sesizări.

51. Or, așa cum s-a arătat anterior, Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat Decizia în interesul legii nr. 9 din 29 mai 2017, prin care a procedat la interpretarea dispozițiilor art. 34 din Legea-cadru nr. 330/2009, art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010, art. 7 din Legea nr. 285/2010 și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, în sensul dacă aceste prevederi legale instituie sau nu o procedură prealabilă sesizării instanțelor din cadrul jurisdicției muncii cu acțiuni având ca obiect obligarea angajatorilor la plata, în temeiul legii, a unor drepturi salariale care nu sunt recunoscute prin acte ale ordonatorilor de credite ori prin contracte individuale de muncă sau acte adiționale la acestea din urmă.

52. Este adevărat că în dispozitivul deciziei amintite se face trimitere la procedura prealabilă sesizării instanțelor din cadrul jurisdicției muncii, însă analiza atentă a considerentelor hotărârii pronunțate în recurs în interesul legii reflectă faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție a avut în vedere și litigiile privind contestațiile salariale formulate de funcționarii publici, ceea ce este suficient pentru a se concluziona în sensul că instanța supremă a statuat asupra problemei de drept în discuție și în prezenta sesizare.

53. În acest sens a statuat și Curtea Constituțională a României⁴, prin Decizia Plenumului nr. 1/1995 privind obligativitatea deciziilor sale pronunțate în cadrul controlului de constituționalitate reținând că „puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta”; așadar, atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 517 și, respectiv, art. 521 din Codul de procedură civilă, sunt obligatorii pentru toate instanțele de judecată, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

54. Astfel, în cuprinsul paragrafului 32 din Decizia în interesul legii nr. 9 din 29 mai 2017, instanța supremă reține explicit faptul că reglementarea cuprinsă în legile-cadru, partea generală a acestora, și în legile anuale de salarizare este aplicabilă tuturor salariaților remunerați din venituri publice, personal contractual, funcționari publici și personalul asimilat salariaților.

55. În cuprinsul paragrafelor următoare, respectiv de la paragrafele 33 până la 50 inclusiv, instanța supremă arată că interpretarea dispozițiilor art. 34 din Legea-cadru nr. 330/2009, art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010, art. 7 din Legea nr. 285/2010 și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, din perspectiva admisibilității acțiunilor formulate de

³ Decizia nr. 28 din 21 septembrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 16 octombrie 2015.

⁴ În același sens sunt Decizia nr. 1.415 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012 și Decizia nr. 463/2014, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 704 din 25 septembrie 2014.

salariați, respectiv de personalul contractual din cadrul autorităților publice și de funcționarii publici, comportă răspunsuri diferite, în funcție de obiectul concret al acțiunilor cu care au fost învestite instanțele de jurisdicție a muncii sau cele de contencios administrativ.

56. În privința funcționarilor publici se arată, în cuprinsul paragrafului 46 din decizia anterior amintită, faptul că angajații trebuie să urmeze procedura prealabilă atunci când sesizează instanța de contencios administrativ cu acțiuni ce au ca obiect anularea/revocarea/modificarea actelor administrative, comunicate, prin care angajatorii cărora li se aplică dispozițiile art. 34 din Legea nr. 330/2009, art. 30 din Legea nr. 284/2010, art. 7 din Legea nr. 285/2010 și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 au făcut încadrarea/reîncadrarea personalului plătit din fonduri publice și au stabilit drepturile salariale ce se acordă potrivit acestei încadrări/reîncadrări, respectiv au stabilit salariile de bază.

57. În continuare, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că nu fac obiectul procedurii de contestare administrativă alte categorii de drepturi (sporuri, compensații, ajutoare) reglementate de lege, ce pot intra în venitul brut al salariatului, nerecunoscute de angajator, și nici eventualele solicitări de acordare retroactivă a oricăror drepturi salariale, pentru aceste situații fiind aplicabil dreptul comun, care permite formularea unei acțiuni directe la instanța competentă a statua asupra litigiilor privind drepturile salariale pretinse de părți, recunoscute sau nu de ordonatorii de credite (paragraful 48).

61. Pentru considerentele arătate, constatând că nu sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 alin. (1) din același cod,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 1.362/117/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„1. Dacă Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, reprezentând dreptul comun în materia contenciosului administrativ, este aplicabilă litigiilor de funcție publică vizând stabilirea/acordarea drepturilor salariale, din perspectiva necesității parcurgerii procedurii prealabile, în raport cu prevederile art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele statuate în Decizia nr. 9 din 29 mai 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, respectiv, în măsura în care legea specială care reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice nu prevede parcurgerea unei procedurii prealabile pentru anumite categorii de drepturi salariale, neprevăzând explicit nici vreo excepție cu privire la acestea de la regula generală reglementată de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, este obligatoriu ca, anterior sesizării instanței, funcționarul public să parcurgă procedura prealabilă ?

2. Dacă omisiunea parcurgerii procedurii prealabile, în termenele și în condițiile prevăzute de art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, respectiv Legea nr. 554/2004, după caz, împotriva actelor administrative ai căror beneficiari sunt funcționarii publici, prin care li s-au stabilit anterior drepturi salariale, definitivează aceste drepturi salariale stabilite prin deciziile de salarizare, consecința acestei definitivări fiind aceea că funcționarii publici nu vor mai putea solicita ulterior obligarea angajatorului, pe o altă cale judiciară, la acordarea altor drepturi salariale în afara celor stabilite în aceste decizii de salarizare, indiferent dacă actul de stabilire a drepturilor salariale face sau nu referire la componenta salarială pretinsă ?”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.
Pronunțată în ședința publică din data de 25 iunie 2018.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
ȘI FISCAL
IONEL BARBĂ

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea modelelor ștampilelor care vor fi folosite
la referendumul național pentru revizuirea Constituției din 6 și 7 octombrie 2018,
precum și a normativelor privind numărul ștampilelor cu mențiunea „VOTAT”**

În temeiul prevederilor art. 48 alin. (2) din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. VIII alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, precum și pentru unele măsuri pentru buna organizare și desfășurare a referendumului național pentru revizuirea Constituției,

Autoritatea Electorală Permanentă adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă modelul¹⁾ ștampilei Biroului Electoral Central ce va fi folosit la referendumul național pentru revizuirea Constituției din 6 și 7 octombrie 2018, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Se aprobă modelele¹⁾ ștampilelor birourilor electorale de circumscripție județeană, a biroului electoral de circumscripție a municipiului București, a oficiului electoral de sector al municipiului București și a biroului electoral pentru secțiile de votare organizate în afara țării, ce vor fi folosite la referendumul național pentru revizuirea Constituției din 6 și 7 octombrie 2018, prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Se aprobă modelele¹⁾ ștampilei de control a secției de votare, care vor fi folosite la referendumul național pentru revizuirea Constituției din 6 și 7 octombrie 2018, prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 2. — Se aprobă modelul¹⁾ ștampilei cu mențiunea „VOTAT” care va fi folosit la referendumul național pentru revizuirea Constituției din 6 și 7 octombrie 2018, precum și normativelor privind numărul ștampilelor cu mențiunea „VOTAT” prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 3. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Electorale Permanente,
Daniel-Constantin Barbu

Contrasemnează:
Vicepreședinte,
Marian Muhuleț
Vicepreședinte,
Zsombor Vajda

București, 19 septembrie 2018.
Nr. 440.

¹⁾ Modelele ștampilelor sunt reproduse în facsimil.

ANEXA Nr. 1

MODELUL
ștampilei Biroului Electoral Central care va fi folosit
la referendumul național pentru revizuirea Constituției din 6 și 7 octombrie 2018

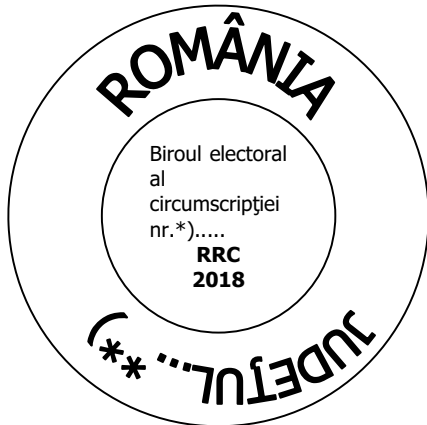

NOTE:

- Tușul pentru ștampilă va fi de culoare albastră.
- Ștampila are diametrul de 35 mm.

M O D E L E L E

ștampilelor birourilor electorale de circumscripție județeană,
a biroului electoral de circumscripție a municipiului București,
a oficiului electoral de sector al municipiului București
și a biroului electoral pentru secțiile de votare organizate în afara țării,
care vor fi folosite la referendumul național pentru revizuirea Constituției din 6 și 7 octombrie 2018

NOTE:

— Tușul pentru ștampile va fi de culoare albastră.

*) Se înscrie numărul circumscripției electorale, așa cum a fost stabilit prin anexa nr. 1 la Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare.

**) Se înscrie denumirea județului.

***) Se înscrie numărul sectorului.

MODELELE
ștampilei de control a secției de votare care vor fi folosite
la referendumul național pentru revizuirea Constituției din 6 și 7 octombrie 2018

NOTE:

— Tușul pentru ștampile va fi de culoare albastră.

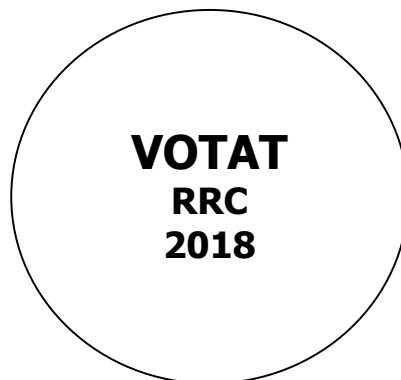
*) Se înscrie denumirea județului.

**) Se înscrie numărul secției de votare.

***) Se înscrie numărul circumscripției electorale, așa cum a fost stabilit prin Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare.

****) Se înscrie numărul sectorului.

MODELUL
ștampilei cu mențiunea „VOTAT” care va fi folosit la referendumul național pentru revizuirea Constituției
din 6 și 7 octombrie 2018, precum și normativele privind numărul ștampilelor cu mențiunea „VOTAT”

NOTE:

— Tușul folosit pentru ștampilă va fi de culoare albastră.

NORMATIVE:

La stabilirea numărului total al ștampilelor cu mențiunea „VOTAT” se va lua în calcul un număr de 5 ștampile cu mențiunea „VOTAT” pentru fiecare secție de votare.

Fiecare secție de votare trebuie să dispună, de regulă, de 5 ștampile cu mențiunea „VOTAT”, cu luarea în considerare a numărului cabinelor de vot, precum și a numărului efectiv al membrilor biroului electoral al secției de votare.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

HOTĂRÂRE
pentru aprobarea modelului timbrului autocolant
care va fi folosit la referendumul național
pentru revizuirea Constituției din 6 și 7 octombrie 2018

În temeiul prevederilor art. 48 alin. (2) din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, cu modificările și completările ulterioare,

Autoritatea Electorală Permanentă adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modelul¹⁾ timbrului autocolant care va fi folosit la referendumul național pentru revizuirea Constituției din 6 și 7 octombrie 2018, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Electorale Permanente,
Daniel-Constantin Barbu

Contrasemnează:

Vicepreședinte,
Marian Muhuleț
 Vicepreședinte,
Zsombor Vajda

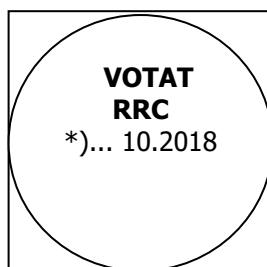
București, 19 septembrie 2018.
 Nr. 441.

---

¹⁾ Modelul timbrului autocolant este reprodus în facsimil.

ANEXĂ

MODELUL
timbrului autocolant care va fi folosit
la referendumul național pentru revizuirea Constituției din 6 și 7 octombrie 2018

NOTE:

— Pătratul în care este încadrat cercul cu înscrisul „Votat RRC” și cu mențiunea datei la care alegătorul a votat are latura de 20 mm.

— Timbrele autocolante sunt imprimate cu litere de aceeași mărime, cu aceleași caractere și cu aceeași cerneală.

---

*) Se menționează data la care alegătorul a votat, respectiv „6” sau „7”, după caz.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

